

λόγους οικονομίας. Οἱ γονεῖς του δὲν τοῦ ἄφησαν παρὰ μικρὸν κεφάλαιον μὲ τὸ ὁποῖον διατηρεῖται μέχρι σήμερον.

— Τῷ εἶπατε τὴν νέαν του τύχην;

— "Οχι ἀκόμη. "Ἦθελον πρότερον νὰ βεβαιωθῶ, ὅτι κληρονομεῖ μόνος, καὶ ὅτι αἱ γενναῖαι διαθέσεις ὑμῶν εἶνε πάντοτε αἱ αὐταί, διότι ἐφοβούμην μήπως τῷ προξενήσω ψευδῇ χαρὰν.

— Αὐτὸ τὸ ἐννοῶ, δὲν ὑπάρχει ὅμως πλέον λόγος ἵν' ἀναβάλετε, ὅπως τῷ ἀναγγεῖλετε, ὅτι εἶνε βαθύπλουτος, καὶ ὅτι τὸν υἱοθετῶ.

— Αὐτὸ ἔχω κατὰ νοῦν νὰ πράξω ἀπόψε, καὶ ἂν ἡ Ἐξοχότης σας τὸ ἐπιτρέπη, θὰ τῇ παρουσιάσω αὐριον τὸν Γεώργιον Ἀτκενς.

— Ὅθ' εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς νὰ τὸν δεχθῶ, καὶ νὰ σᾶς παραδώσω τὴν ἀμοιβήν, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος θὰ ὀρίσετε, ἀγαπητὲ κύριε. Ἀναγνωρίζω τὰς προσπάθειάς, τὰς ὁποίας κατεβάλατε, καὶ θαυμάζω ὅτι ἐπετύχατε τόσον ταχέως.

— Δὲν ἐτελείωσαν ὅλα ἀκόμη, εἶπεν ὁ ψευδὴς Χόλτζ, λαβὼν ὕψος μετριοφροσύνης. Ἐχω ὅλας τὰς ἀποδείξεις τῆς συγγενείας τοῦ Γεωργίου Ἀτκενς, ὅπως ὅμως πρὸ ὀλίγου εἶχον τὴν τιμὴν νὰ τὸ εἶπω εἰς τὴν Ἐξοχότητά σας, μοὶ ἐλλείπουν ἀκόμη αἱ ἐκθέσεις τοῦ θανάτου τῶν ἄλλων πλαγίων συγγενῶν τοῦ λοχαγοῦ.

— Καὶ ἐλπίζετε νὰ τὰς προμηθευθῇτε;

— "ὦ! εὐκολώτατα. Ἐκ τῶν τριῶν ἄλλων ἀδελφῶν τοῦ λοχαγοῦ, δύο συνεζεύχθησαν Γάλλους, τῶν ὁποίων εὗρον τὰ ἴχνη. Ἡ νεωτέρα ἀδελφὴ εἶχε μόνον μίαν θυγατέρα, ἡ ὁποία ἀπέθανε τὸν παρελθόντα χειμῶνα.

— Τότε αὐριον θὰ γνωρίζω, ἂν πρέπη νὰ ἔχω διὰ τὸν Γεώργιον Ἀτκενς ὅλην τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν ὀφείλω πρὸς τοὺς Ὁ-Σολιδάν. Μελετᾶτε ἴσως σήμερον νὰ ἐπιστρέψετε εἰς τὸ Σαβινύ;

— Μάλιστα, πρίγκιψ, θὰ ἐπιστρέψω ἀπόψε.

Ἡ ἐρώτησις καὶ ἡ ἀπάντησις ἠκούσθησαν ὑπὸ ἐπισκέπτου, ὃν ὁ θεράπων εἶχε πρὸ μικροῦ εἰσαγάγει, ἵνα συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Ναβάβ, καὶ τὸν ὁποῖον δὲν ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ προαναγγεῖλῃ ἕνεκα τοῦ μετρίου ἐξωτερικοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ἐπισκέπτης οὗτος ἦτο ὁ Πιεδούσης, ὃν βεβαίως δὲν περιέμενε τόσον ταχέως ὁ κύριος Λεκὸκ, καὶ ὅστις παρουσιάζετο ὡς ἀπλοῦς πολίτης.

Ὁ κύριος Χόλτζ δὲν εἶχεν εἰσέτι ἀναχωρήσει, καίτοι ἡτοιμάζετο ἀναμφιβόλως νὰ πράξῃ τοῦτο.

Ὁ Πιεδούσης ἀνεγνώρισεν αὐτὸν καλίστα, καὶ ἐγίνωσκεν ὅτι ἡ φενάκη καὶ τὰ διόπτρα ἀπέκρυπτον τὸ ἀποτρόπαιον τοῦ Τολβιάκ πρόσωπον.

Διὸ ἐφαίνετο διστάζων ἐπὶ τῆς στάσεως, ἣν ὤφειλε νὰ λάβῃ ἀπέναντι τοῦ προσώπου ἐκείνου.

Παρετῆρει αὐτὸν ἐκ τοῦ πλαγίου, ἀντὶ νὰ δηλώσῃ ἐν οἰονδήποτε φαντασιωδῶς

ὄνομα καὶ νὰ ἐκφράσῃ ἀφορμὴν τινὰ ὅπως ἐξηγήσῃ τὴν ἐπίσκεψίν του.

Ὁ κύριος Λεκὸκ ὠμίλησε δι' αὐτόν.

— Ἐρχεσθε νὰ μοὶ δώσετε λογαριασμὸν διὰ τὰς βοηθείας, διὰ τὰς ὁποίας σᾶς ἐπεφόρτισα, εἶπεν, ἀπευθύνας συγχρόνως αὐτῷ βλέμμα, ὅπερ ἠννόησε. Λοιπὸν, αὐριον, κύριε, εἶπε στραφεὶς πρὸς τὸν πράκτορα. Ὅθ' σᾶς περιμένω ἀνυπομόνως, καθόσον σκέπτομαι ὅτι θὰ μοῦ φέρετε τὸν Γεώργιον Ἀτκενς.

— Αὐριον κατὰ τὴν ἰδίαν ὥραν θὰ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς τὸν παρουσιάσω, εἶπεν ὁ ψευδὴς Χόλτζ, ὅστις ἠγέρθη, ἐχαιρέτησεν ἐδαφιαίως καὶ ἐξῆλθε.

[Ἔπεται συνέχεια].

X. ΚΑΛΑΪΣΑΚΗΣ

ΟΥΓΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΕ

Η ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ

[Συνέχεια].

— Μοὶ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς ἀποτείνω μίαν ἐρώτησιν; ἠρώτησεν ὁ Ἰούλιος μετὰ γλυκύτητος.

Ἐκείνη δὲν ἀπήντησε.

— Μὴ πιστεύσετε ὅτι ἐκ περιεργίας ὠθοῦμαι ὅπως σᾶς ἀποτείνω τὸν λόγον, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἰούλιος, καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ μοῦ ἀπαντήσετε παρὰ μόνον ἂν δύνασθε νὰ τὸ πράξετε, χωρὶς νὰ προδώσετε οὐδὲν μυστικόν, ὅπερ τυχὸν ἤθελεν εἶσθε ἐμπεπιστευμένον ὑμῖν.

— Μυστικόν, ἐμπεπιστευμένον εἰς ἐμέ; ἐπανελάθεν ἐκείνη, τί θέλετε νὰ εἴπητε με τοῦτο;

— Πρὸ μιᾶς στιγμῆς διηυκρινίσθη ἐν ἐμοὶ ἡ ἰδέα, ὅτι ἀπεδώσατε μεῖζον τοῦ συνήθους ἐνδιαφέρον εἰς ὅ,τι με ἠρωτήσατε, ὑπέλαθεν. Ἐὰν λοιπὸν τυγχάνει, ὥστε νὰ ἠθελήσατε νὰ με ἐρωτήσητε εἰς λογαριασμὸν δυστυχῶς γυναικός, ὅχι βεβαίως ἐκείνης, ἥτις σᾶς ἐτρόμαξε πρὸ τινῶν ἡμερῶν, ἀλλ' ἐτέρας τινός, ἣν ἴσως γνωρίζετε;...

Ἡ κεφαλὴ τῆς Μέρσης ἔκλινεν ἐπὶ τοῦ στήθους της.

Προφανῶς, οὐδ' ὑπόπτευσεν ὁ Ἰούλιος ὅτι περὶ αὐτῆς ἀποκλειστικῶς ἠθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ. Οἱ λόγοι του καὶ οἱ τρόποι του ἐξέφραζον ἐπαρκῶς ὅτι ἡ πρὸς αὐτὴν πεποίθησίς της ἦτο παρὰ ποτε ἀκλόνητος· καὶ ὅμως οἱ τελευταῖοι οὗτοι λόγοι ἐνέριψαν αὐτῇ τὴν Μέρσην εἰς ἄβυσσον ἀγωνίας.

Δὲν ἐτόλμα ν' ἀποκριθῇ.

Ἐκείνος ἐξέλαβε τὴν σιωπὴν ταύτην ὡς καταφατικὴν ἀπάντησιν.

— Ἐνδιαφέρεσθε ὑπὲρ... τῆς γυναικὸς ταύτης; ἠρώτησεν.

Ἐκείνη ἀπεκρίθη χαμηλοφώνως τὴν φωνὴν ταύτην:

— Μάλιστα.

— Τὴν ἐνεθαρρύνετε;

— Δὲν ἐτόλμησα νὰ τὴν ἐνεθαρρύνω

Ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐλάμπρυνεν αἰφνιδίως τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Ἰουλίου.

— Μετάβητε νὰ τὴν εὑρετε, εἶπε, καὶ ἐπιτρέψατέ μοι μάλιστα νὰ σᾶς συνοδεύσω καὶ παρυστῶ καὶ ὁ ἴδιος.

— "ὦ! ἐφέλλισεν ἡ Μέρση, ἡ δυστυχὴς κατέπεσε πολὺ χαμηλὰ!...

Ἐκείνος τὴν διέκοψε μετὰ κινήματος ἀνυπομονησίας.

— Τί ἐπραξε λοιπὸν; ἠρώτησεν.

— Ἐξηπάτησεν, ἀναξιοπρεπέστατα ἡπάτησεν ἐντίμους ἀνθρώπους, πιστεύσαντας ἐπ' αὐτήν... καὶ ἐγένετο μάλιστα πρόξενος κακοῦ, μεγάλου κακοῦ εἰς ἄλλην τινά.

Ὁ Ἰούλιος ἐκαθέσθη πλησίον της.

Ἡ περιέργεια, ἥτις ἤρχιζε νὰ γεννᾶται ἐν αὐτῷ, ἦτο πᾶν ἄλλο ἢ ἀξιομέμπτος. Ἡ δύνατο τοῦ λοιποῦ νὰ ὁμιλῇ πρὸς τὴν Μέρσην ἀνευ στενοχωρίας; ἡ δύνατο νὰ βλέπῃ τὴν Μέρσην με καθαρὰν καρδίαν, ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ συμποζῶσιν ἀμφοτέρω εἰς ἔργον φιλανθρωπίας.

— Τὴν κρίνετε πολὺ αὐστηρῶς, τῇ εἶπε. Γνωρίζετε τοῦλάχιστον ὁποῖαι δυνατόν νὰ ὑπῆρξαν αἱ δοκιμασίαι της καὶ ὁποῖοι οἱ πειρασμοὶ καθ' ὧν εἶχε νὰ παλαίῃ;

Ἡ Μέρση εἶχε μείνει πάλιν ἄφωνος.

— Εἶπατέ μοι, ἐξηκολούθησεν ἐκείνος, τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐβλάψε τόσον πολὺ, ζῇ ἀκόμη;

— Μάλιστα.

— Τότε λοιπὸν, ἀφοῦ ζῇ τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἐβλάψε, δύναται νὰ ἐπανορθωθῇ τὸ ἀδίκον ὅπερ διέπραξεν. "ὦ! ἐγγίζει ἡ ἡμέρα, τὸ προλέγω, καθ' ἣν ἡ ἀμαρτωλὴ αὕτη θὰ καταστῇ ἀξία τῆς συγγνώμης μας καὶ τοῦ σεβασμοῦ μας ἐπίσης.

— Καὶ θὰ ἠδύνασθε νὰ τὴν σεβασθῇτε... αὐτήν; ἠρώτησεν ἡ Μέρση περιλύπως. Πνεῦμα, ὡς τὸ ἰδικόν σας, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ πᾶν ὅ,τι ἐκείνη ὑπέστη;...

Μειδίαιμα προσηνὲς ἰλάρυνε τὴν προσεκτικὴν μορφήν τοῦ Ἰουλίου.

— Λησμονεῖτε τὴν λυπηρὰν πεῖράν μου, ἀπήντησεν οὗτος. Ὅσον καὶ ἂν εἶμαι νέος, εἶδον πλείστους ὄσους, καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας, οἵτινες ἡμάρτησαν καὶ ὑπέφερον. Καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων μάλιστα ὅσα μοὶ εἶπατε περὶ τῆς ἐν λόγῳ γυναικός, σκέπτομαι ὅτι δύναμαι νὰ τεθῶ εἰς τὴν θέσιν τῆς δυστυχούς. Ἐννοῶ κάλλιστα, ἐν παραδείγματι, ὅτι δυνατόν νὰ ἐπαλίσσε κατὰ τοῦ πειρασμοῦ ὅσον δέδοται εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν. Ἐμάντευσα;

— "ὦ! ναί!

— Δυνατὸν ἐπίσης νὰ μὴ εἶχεν οὐδένα, ὅταν ἐπάλασε κατὰ τοῦ πειρασμοῦ, ὅπως τὴν συμβουλεύσῃ, ὅπως τὴν ἀποτρέψῃ, ὅπως τὴν σώσῃ. Ἀληθές;

— Ἀληθές.

— Ἀνευ φίλου, συμβούλου καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ πειρασμοῦ, ἐγκαταλελειμένη ἴσως εἰς τὴν ἀπελπισίαν τῆς σκληρᾶς ἀνάγκης, ἡ γυνὴ αὕτη θὰ ὑπέπεσεν οὐχὶ ἀνευ τύφωσιν εἰς τὸ σφάλμα της, διὰ

τὸ ὅποῖον μετανοεῖ ἤδη. Ἄς ποθῇ τὴν μετάνοιαν, διότι πᾶσα ἡ πρὸς τοῦτο ἐνεργητικότης τῶν ἡθικῶν δυνάμεων της δύναται νὰ καταβληθῇ ἐκ τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς φρίκης, ἣν καθ' ἑαυτῆς αἰσθάνεται. Ἐνῶ ἡ μεταμέλεια αὕτη θὰ εἰνέ τι εἰλικρινέστερον καὶ ὑψηλότερον. Βεβαίως οὐδέποτε θὰ ὑπῆρξεν οὔτε καθ' ὁλοκληρίαν κακὴ, οὔτε καθ' ὁλοκληρίαν διεφθαρμένη. Δυνατὸν νὰ εἶνε εὐγενὴς φύσις καὶ νὰ δύναται ἀκόμη νὰ ἀποδείξῃ τὴν εὐγένειαν ταύτην. Παράσχετε εἰς αὐτὴν τὴν καταλλήλῳ εὐκαιρίαν, καὶ ἡ δυστυχὴς αὕτη ὑπαρξίς, ἡ καταπεπτωκυῖα, θ' ἀναλάβῃ τὴν θέσιν της μεταξὺ τῶν καλλιτέρων ἐξ ἡμῶν, τιμωμένη, ἀμειψτος... καὶ εὐτυχὴς ἀκόμη.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Μέρσης, οἵτινες ἀπλήστως ἦσαν προσηλωμένοι ἐπὶ τοῦ Ἰουλίου καθ' ὅσον οὗτος ὠμίλει, ἐταπεινώθησαν πάλιν ἐν ἀποθαρρύνσει.

— Φεῦ!... Δὲν ὑπάρχει πλέον μέλλον διὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται γυναῖκα, εἶπεν. Ἀπώλεσε τὴν εὐκαιρίαν καὶ ἀπεχαιρέτησεν ἐς αἰὲν τὴν ἐλπίδα.

Ὁ Ἰούλιος ἐπὶ στιγμὴν ἔμεινε σκεπτικός.

— Ἄς ἐννοώμεθα καλῶς, ὑπέλαβε. Διέπραξεν ἐγκλημα δόλου, ἐξ οὗ ἐβλάψεν ἐτέραν γυναῖκα... Τοιοῦτόν τι, νομίζω, δὲν μοὶ διηγήθηκε;

— Μάλιστα.

— Ἦντησε μεγάλην ὠφέλειαν ἐκ τοῦ ἀμνηστίας της;

— Μεγίστην, ἀνέλπιστον καὶ πολὺ τιμον, κυρίως δι' ἑαυτήν.

— Ἀπειλεῖται ν' ἀνακαλυφθῇ καὶ καταστροφῇ;

— Πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον διατρέχει μέγιστον κίνδυνον ν' ἀνακαλυφθῇ.

— Τοῦτέστιν, ἐφ' ὅσον ἐξαχρᾶται ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἰδίαν, δὲν θὰ ὁμιλήσῃ;

— Ὅσον δυνήθῃ ἐπὶ μακρότερον χρόνον δὲν θὰ ὁμιλήσῃ.

— Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ εὐκαιρία! ἀνέκραξεν ὁ Ἰούλιος. Τὸ μέλλον ἀνήκει εἰς αὐτήν, ἂν θελήσῃ, καὶ συνεπῶς δὲν πρέπει ν' ἀπαρνηθῇ τὴν περὶ τούτου ἐλπίδα!

Μὲ τὰς χεῖρας σπασμωδικῶς συνεσφυγμέναις, μὲ τὴν ἀναπνοὴν ἀγωνιώδη, ἡ Μέρση κατέτρωγε διὰ τοῦ βλέμματος τὴν ἐμπεπνευσμένην ἐκείνην μορφήν καὶ ἤκουεν ἀπλήστως τοὺς χρυσοὺς ἐκείνους λόγους.

— Ἐξηγηθῆτε! τῷ εἶπε. Κάμετε εἰς αὐτὴν γνωστὸν διὰ τῆς μεσολαβήσεώς μου τί ὀφείλει νὰ πράξῃ.

— Νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν, ἀπεκρίθη ὁ Ἰούλιος, χωρὶς νὰ ἐξωθήσῃ αὐτὴν εἰς τοῦτο ὁ φόβος τῆς αἰσχύνης ὅτι θ' ἀνακαλυφθῇ. Ἄς ἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς τὴν γυναῖκα ἐκείνην, εἰς ἣν ἔκαμε τόσον κακόν, ἐνόσω ἀκόμη ἡ γυνὴ αὕτη δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐπιζητήσῃ καὶ λάβῃ αὐτὴν ἡ ἰδία ἀφ' ἑαυτῆς. Ἄς θυσιάσῃ πᾶν ὅ, τι διὰ τοῦ δόλου της ἐκέρδησεν εἰς τὸ ἱερὸν καθῆκον τοῦ ἐξιλασμοῦ. Ἐὰν πράξῃ ταῦτα αὐθόρμητος, ὑπακούουσα μόνον εἰς τὴν φωνὴν τῆς συνειδή-

σεώς της καὶ εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς φιλάνθρωπίας.... ἀκόμη καὶ ἂν στοιχίσῃ εἰς αὐτὴν ἡ μεταμέλεια αὕτη τὴν αἰσχύνην καὶ τὴν ἀπώλειάν της.... τότε θ' ἀποκαλύψῃ τὴν ἐν αὐτῇ εὐγενὴ φύσιν. Τότε θ' ἀποκαταστῇ αὐτὴς τὸ ἀνθρώπινον πλάσμα, τὸ ἄξιον τῆς συμπαιδείας, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης πάντων. Ὡ! καὶ ἐὰν ἔβλεπον μετὰ τ' ἀνωτέρω τοὺς φαρισαίους τοῦ φανατισμοῦ τῆς γῆς ταύτης τῶν ἀθλιότητων ν' ἀντιπαρέρχονται περιφρονητικῶς ἔμπροσθέν της, ἐγὼ θὰ τείνω εἰς αὐτὴν ἐνώπιον ὄλων τὴν χεῖρά μου. Θὰ εἶπω εἰς αὐτὴν ἐν τῇ μονώσει καὶ τῇ θλίψει της: Ὑψώθητι, πτωχή, πληγωμένη καρδιά! Ὁραία ἐξαγνισθεῖσα ψυχὴ, οἱ ἄγγελοι τοῦ Οὐρανοῦ ἀγγέλλονται διὰ σέ! Ἀνάλαβε τὴν θέσιν σου μεταξὺ τῶν εὐγενεστέρων τοῦ Θεοῦ πλάσματος.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι λόγοι ἦσαν ἀκριβῶς ἐκεῖνοι, οὓς εἶχεν ἀπαγγεῖλει ἔτην πρὶν πρότερον κατὰ τὴν διδασχὴν τοῦ πρὸς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐν τῷ ναυιδίῳ τοῦ Ἀσύλου.

Καὶ δὲν ὤφειλον ἤδη νὰ κέκηνται οὗτοι δεκαπλασίαν δύναμιν, δεκαπλασίαν πειθῶ, δεκαπλασίαν παρηγορίαν ἐπὶ τῆς καρδίας τῆς Μέρσης;

Ἀθουρῶς, αἰφνιδίως, μυστηριωδῶς μεγάλη μεταβολὴ ἐτελέσθη ἐν αὐτῇ, τὸ δὲ πρὶν στιγμῆς τεταραγμένον πρόσωπόν της κατέστη θαυμασιῶς γαλήνιον.

Πᾶσα ἔκφρασις τρόμου καὶ αἰσχύνης ἐξηφανίσθη ἀπὸ τῶν μεγάλων αὐτῆς ὀφθαλμῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων διεχέετο πλέον ἡδὴ σταθερὰ λάμψις, ἀνταυγαζομένη ἐξ ἀγνῆς καὶ ὑψηλῆς ἐνδομύχου ἀποφάσεως.

Ἐμεσολάβησε στιγμὴ σιωπῆς δι' ἀμφοτέρους, ἣν διέκοψε πρῶτος ὁ Ἰούλιος.

— Σὰς ἀπέδειξα ὅτι παρέχεται ἡ ἐπιθυμητὴ εὐκαιρία εἰς τὴν προστατευομένην σας; ἠρώτησεν. Αἰσθάνεσθε, ὡς αἰσθάνομαι ἐγὼ, ὅτι δὲν ἀπωλέσθη πᾶσα ἐλπίς δι' αὐτήν;

— Μοὶ ἀπέδειξατε ὅτι οὐδένα ἕτερον πλὴν ὑμῶν ἔχει καλλίτερον φίλον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἀπήντησε μετὰ γλυκύτητος ἡ Μέρση. Ἀλλὰ καὶ ἐκείνη θὰ σὰς ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε ἀξία τῆς μεγαλόφρονος ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποῖαν αἰσθάνεσθε πρὸς αὐτήν, καὶ θὰ σὰς ἀποδείξῃ μετ' ὀλίγον ὅτι δὲν ἀπωλέσθησαν μάτην οἱ ἐνθαρρυντικοὶ πρὸς αὐτὴν λόγοι σας.

— Ἄς μὴ ἀπολεσθῇ ἐπίσης ποσὼς οὔτε ἐλάχιστος ἐκ τοῦ πολυτίμου χρόνου, ἀνέκραξεν ἐκεῖνος. Μὴ τὴν ἀρίντετε σκληρῶς ἐγκαταλειμμένην εἰς ἑαυτήν. Ἐὰν δὲν δύνασθε νὰ μεταβῆτε ὑμεῖς παρ' αὐτῇ ἀφετὴ με νὰ ὑπάγω ἐγὼ ὡς μεσάζων ἀνθ' ὑμῶν.

Καὶ διηυθύνετο ἤδη πρὸς τὴν θύραν, ὅτε ἐκείνη τὸν ἀνεκάλεσε δι' ἐνὸς κινήματος.

Ἐπανῆλθε χωρὶς λέξιν νὰ εἶπῃ, ἀλλὰ μετ' ἐκπλήξεως παρατηρῶν ὅτι ἡ Μέρση δὲν ἔκαμε τὴν ἐλάχιστην κίνησιν ἵνα ἐγερθῇ τῆς ἔδρας της.

[Ἐπεταί συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΑΔΩΝΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων

Πωλονται τὰ ἔτη βιβλία

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμαῦ υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ἐνυῆλη, ὁρ. 3. (3,30)
 «Λέων Δελφίνης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίσση, ὁρ. 4,50 [4,80]
 «Τὰ Δύο Δάκρυα» Αἰμιλίου Ρισβούργ, ὁρ. 4,50 [2]
 «Ἡ Ὁραία Παρισινή»..... λεπ. 60 (70)
 «Παρισίαν Ἀπόκρυφον», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ἰ. Σκυλίσση (τόμοι 10)..... ὁρ. 6 [7]
 «Ὁ Διαβολὸς - Σίμων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail..... ὁρ. 4,50 (4,70)
 «Μπουμπουλίνα—Ἀρκάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου..... ὁρ. 3 [3,30]
 «Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν..... ὁρ. 4 (4,20)
 «Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας», μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ..... ὁρ. 3 (3,30)
 «Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου..... ὁρ. 4 [4,20]
 Ποήματα Ἰ. Γ. Τσακασιάνου ὁρ. 3. (3,20)
 Χρυσόδετα..... » 4
 «Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρόμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελοδράμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιήθεν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήνα λ.50 [55]
 «Μία ἡμέρα ἐν Μεδέρᾳ», μυθιστορία Παύλου Μαντινάτσου, δραχ. 4,50 (4,60).
 «Οἱ Μελλόνουμοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ξαδὲ Μαρμὴ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... ὁρ. 4,50 [4,70]
 «Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἦτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρη, ἀδελφὰ τοῦ συγγραφέως, ἐν ἡ προσετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δράμα «Ἡ καταστροφὴ τῶν Γεννητῶν». Τόμοι 2..... ὁρ. 5. [5,50]
 «Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès..... ὁρ. 4,50 (4,70)
 «Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως», μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὁγκώδεις τόμους..... ὁρ. 4 [4 4,50]
 «Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου ὁρ. 2 [2,20]
 «Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὁγκώδεις 3 ὁρ. 6 (7)
 «Αἱ Φύλακες τοῦ Θεσαυροῦ», μυθιστορία Ἐμμ. Γονζαλὲς..... ὁρ. 4,50 (4,70)
 «Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βικτωρίας Οὐγγῶ, μετάφρασις Ἰ. Καρασσούδα τόμοι 2)..... ὁρ. 4 (4,30)
 «Αἱ τίμαι γυναῖκες» διήγημα ὑπὸ Ademe Achard..... λεπτ. 75 [90]
 «Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνης», μυθιστορία βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δραχ. 2 [2,20]
 «Ἰπατία», μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμοι 2]..... ὁρ. 4 [4,20]
 «Κωμῳδία» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου ὁρ. 2 [2,20]
 «Ὁ Γονζάλης Κορδοβίος ἡ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα» μυθιστορία..... ὁρ. 4,50 [4,70]
 «Ἀνθρωπὸς τοῦ Κόσμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. ὁρ. 2 (2,20)